

Sygn. akt II AKa 238/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Rączkowski
Sędziowie:	SSA Tadeusz Kielbowicz SSA Edward Stelmasik (spr.)
Protokolant:	Beata Sienica

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Ludwika Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2012 r.

sprawy **M. G.**

oskarżonego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt III K 99/11

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 zł tytułem zwrotu wydatków w postępowaniu apelacyjnym i wymierza mu 900 zł opłaty za drugą instancję;

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył M. G. i A. G. o to, że:

w dniu 3 grudnia 2009 roku w >

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

W trakcie postępowania sądowego podjęto decyzję o wyłączeniu sprawy przeciwko A. G. do odrębnego rozpoznania (k. 351).

W konsekwencji wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 23 maja 2012 r. osądzono jedynie osk. M. G., którego uznano za winnego tego, że:

w dniu 3 grudnia 2009 roku w (...) Bank S.A. przy ul. (...) w O. działając wspólnie w porozumieniu z inną osobą, co do której wyłączono postępowania do odrębnego rozpoznania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. uzyskania kredytu hipotecznego w wysokości 600.000,00 złotych składając wniosek o udzielenie kredytu, do którego przedłożył poświadczający nieprawdę dokument w postaci zaświadczenia o zarobkach uzyskiwanych przez M. G. z tytułu zatrudnienia w firmie (...) B. K. (1) z/s w O. przy ul. (...) na stanowisku menedżera ds. transportu z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem netto w wysokości 4.450,00 złotych, pomimo, iż M. G. nigdy nie był zatrudniony w tej firmie zgodnie ze złożonym zaświadczeniem, poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci 6 druków (...) raporty miesięczne dla osoby ubezpieczonej- wystawianych na nazwisko M. G., poświadczających zestawienie należnych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne z tytułu zatrudnienia w firmie (...) B. K. (1) z/s w O. przy ul. (...), poświadczający nieprawdę dokument w postaci PIT-11 wystawiony na nazwisko M. G., poświadczający wysokość dochodów oraz pobranych zaliczek na podatek dochodowy z tytułu zatrudnienia w firmie (...) B. K. (1) z/s w O. przy ul. (...), przy czym ww. dokumenty miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci udzielenia M. G. i innej osobie, co do której wyłączono postępowania do odrębnego rozpoznania, kredytu hipotecznego w kwocie 600.000,00 złotych o zwiększonym stopniu ryzyka jego spłaty, lecz zamierzonego celu nie osiągnął wobec wydania przez bank negatywnej decyzji kredytowej, przy czym zarzucanego mu przestępstwa dopuścił się w stosunku do mienia znacznej wartości, tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 297 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. oraz art. 33 §2 k.k. wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 2 lata oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych;

Wyrokiem tym nadto obciążono tego oskarżonego kosztami sądowymi w łącznej wysokości 2.201, 12 zł. w tym opłatę w kwocie 900 zł. (sygn. akt III K 99/11).

Wyrok ten zaskarżył obrońca osk. M. G. zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 4 kpk w zw. z art. 366 kpk poprzez pominięcie przy rozstrzygnięciu kwestii dotyczącej winy i sprawstwa dowodów i faktów korzystnych dla oskarżonego, a dokładnie dowodu z zeznań świadka D. D., dowodu z dokumentu w postaci zaświadczenia o zarobkach podpisanego przez pracodawcę B. K. (1), jak i wyjaśnień samego oskarżonego, a którego to dowody prowadzą do wniosku, że po stronie oskarżonego brak było zamiaru popełnienia zarzucanych mu przestępstw,
2. obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 366 kpk poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, a dokładnie przyjętej przez Sąd Okręgowy w Opolu kwalifikacji stosunku umownego łączącego oskarżonego z B. K. (1),
3. obrazę prawa materialnego, a dokładnie art. 53 § 1 kk poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 30 zł. podczas gdy jej dolegliwość przekracza stopień winy i społecznej szkodliwości czynu.

Powołując się na tak sformułowane zarzuty wniósł apelujący obrońca:

- 1) o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie osk. M. G. od przypisanego mu czynu;
- 2) ewentualnie – o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Uprzedzając dalsze argumenty stwierdzić już na wstępie należy, że przedmiotowa apelacja okazała się niezasadna i to w stopniu oczywistym.

I. Tak oceniając wniesiony środek odwoławczy, prezentuje Sąd Apelacyjny pogląd, iż trafność ustaleń co do popełnienia przez M. G. przypisanego mu przestępstwa ma pełne wsparcie:

1) po pierwsze – przede wszystkim w dowodach z dokumentów i z zeznań niektórych świadków, z których jednoznacznie wynika, że nie tylko on lecz jego żona A. G. przedłożyli w (...) Banku SA dokumenty, poświadczające nieprawdziwe okoliczności, mające uzasadnić wniosek o udzielenie kredytu;

2) po drugie – w postawie osób, współdziałających z tym oskarżonym przy próbie oszukańczego wyłudzenia kredytu, polegającej na ucieczce z miejsca zamieszkania, gdy ujawniono przestępstwo. Uwaga powyższa dotyczy zachowania A. G. tj. żony osk. M. G., a także B. K. (1), który wystawił zaświadczenie o rzekomym zatrudnieniu M. G..

Ad 1) Przypomnieć na wstępie należy, że wg. aktu oskarżenia, M. G. miał dopuścić się przestępstwa usiłowania wyłudzenia kredytu w wysokości 600 tys. zł. z (...) Banku, przy współudziale z żoną A.. Zważyć jednak należy, iż ustalono, że nie był on świadom rodzaju przestępczych zachowań własnej żony. W konsekwencji, przypisano mu winę jedynie co do tego zaświadczenia, które on przedłożył tj. odnośnie rzekomego zatrudnienia w firmie (...). Nie przypisano mu natomiast winy w zakresie dokumentu jaki przedłożyła w pokrzywdzonym Banku żona tj. A. G.. Już wyżej wspomniano, że przy braku apelacji na niekorzyść osk. M. G., kwestia ta nie mogła być przedmiotem oceny Sądu Odwoławczego. Zważyć jednak należy, że wniosek o udzielenie kredytu w (...) Banku i to w kwocie 600 tyś. zł. złożyli oboje małżonkowie, stąd też nie wydaje się prawdopodobnym, aby M. G. nie zdawał sobie sprawy z nierzetelności zaświadczenia przedstawionego przez żonę A.. Sąd Okręgowy sytuację tę ocenił z korzyścią dla tego oskarżonego, stąd też nie będzie ona przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego. Późniejsza postawa tej oskarżonej nie jest jednak obojętna dla oceny jaki był zamiar obojga małżonków tj. M. i A. G. gdy składali wniosek o udzielenie tak wysokiego kredytu (szerzej na ten temat w dalszej części uzasadnienia w p. ad. 2).

Wracając do tezy wyrażonej na wstępie jeszcze raz powtórzyć należy stanowisko, że zgromadzone dokumenty w sposób oczywisty potwierdzają trafność ustaleń Sądu Okręgowego, iż ubiegając się o kredyt w (...) Banku, przedstawił osk. M. G. zaświadczenie o rzekomym zatrudnieniu na umowę o pracę w firmie (...) K. a także o osiągniętych tam rzekomo zarobkach w wysokości 4.450,00 zł. Sąd ten zwrócił bowiem uwagę na takie okoliczności jak:

a) fakt, że M. G. nie był w stanie wykazać się jakimkolwiek dokumentem potwierdzającym zatrudnienie w firmie (...) B. K. (1),

b) po drugie, Sąd ten zasadnie uznał za wyjątkowo niewiarygodne tłumaczenie oskarżonego dotyczące okoliczności związanych z utratą egzemplarza otrzymanej umowy o pracę,

c) po trzecie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zauważono, że w archiwach ZUS nie ma żadnych śladów o zatrudnieniu oskarżonego w firmie (...) B. K. (1),

d) po czwarte, także w dokumentach Urzędu Skarbowego nie ma żadnych śladów, z których wynikałoby, że osk. M. G. osiągał jakiegokolwiek zarobki w firmie (...) B. K. (1).

W apelacji zarzuca się, iż w praktyce zdarzają się wypadki zatajania zarówno przez pracodawców jak i pracowników istnienia umów o pracę. Sąd Odwoławczy nie neguje, iż sytuacje takie się zdarzają. In concreto jednak fakt zaistnienia takiej sytuacji jest nieprawdopodobny. Jest przecież nieprawdopodobnym, aby pracodawca (in concreto B. K.) w zeznaniach podatkowych pomijał tak istotną pozycję jak wydatki na pracownika sięgające w skali roku kwoty ok. 50 tyś. zł. (4.450 x 12). Nie wydaje się także prawdopodobnym, by osk. M. G. tj. osoba młoda, sprawnie intelektualna i sam prowadzący ponadto działalność gospodarczą nie był zainteresowany tym w jaki sposób rozwiązany jest jego status pracownika z firmą (...) B. K. (3).

Ad. 2) Niezależnie od powyższych okoliczności, przy ocenie ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy, nie jest obojętna jeszcze jedna okoliczność. Rzecz dotyczy postawy obu w/w osób, współdziałających z M. G. przy przestępczych przedsięwzięciach zmierzających do wyłudzenia z (...) Banku kredytu w kwocie 600 tyś. zł. Mianowicie dostrzeżono,

że w czasie, gdy pokrzywdzony Bank zorientował się co do zamiaru oskarżonego M. G. i jego żony i wszczął stosowne czynności przed organami ścigania, to wkrótce potem najpierw wszelki ślad zaginął po B. K. (1) (k. 47 i k. 76), a następnie i po A. G. (k. 307, 308, 312, 315, 324, 326, 338, 340, 344 i 351). Tego rodzaju postawa dowodzi zamiaru tych osób uchylania przed odpowiedzialnością za współudział w usiłowaniu oszukańczego wyludzenia kredytu w kwocie 600 tys. zł. z pokrzywdzonego (...) Banku. Z drugiej równocześnie strony – opisane zachowanie wspiera ustalenia co do winy M. G..

W konsekwencji uznano, że ustalenia Sądu Okręgowego o winie tego oskarżonego są trafne.

II. Kierunek tej apelacji tj. co do winy obliguje do rozważenia czy kara wymierzona osk. M. G. nie razi surowością (art. 447 § 1 kpk)

Na powyższe pytanie udziela Sąd Apelacyjny odpowiedzi zdecydowanie przeczącej. Wręcz przeciwnie karę roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na najkrótszy z możliwych okres 2 lat próby, może uchodzić za wręcz rażąco łagodną. Przecież rzecz dotyczyła próby wyludzenia kredytu w kwocie 600 tys. zł., a więc w rozmiarze stanowiącym 3 krotność mienia znacznej wartości.

III. Trudno także podzielić pogląd apelującego, jakoby raziła surowością kara grzywny wymierzona temu sprawcy. Przecież, w związku z zastosowaniem względem niego dobrodziejstwa z art. 69 kk, funkcje resocjalizacyjne spełniać będzie praktycznie rzecz biorąc wyłącznie kara grzywny. Karę tę zaś orzeczono w takim wymiarze, że oznacza ona konieczność uiszczenia jedynie 3000 zł. Jest to więc kwota, która stanowi niewielką część przedmiotu przestępstwa. Podnieść przy tym należy, że argumenty obrońcy, skierowane przeciwko tej karze, paradoksalnie stanowią dodatkowe potwierdzenie trafności ustaleń o winie tego sprawcy. W apelacji sugeruje się bowiem, że sytuacja majątkowa osk. M. G. jest wyjątkowo trudna. Gdyby tak istotnie było, to w jaki sposób miałby on spłacać kredyt wynoszący 600 tys. zł. ?.

W konsekwencji, przy braku przesłanek, obligujących do podjęcia decyzji przewidzianych w art. 439, 440 i 454 kpk, zaskarżony wyrok co do M. G. utrzymano w mocy.

Orzeczenie o kosztach sądowych za drugą instancję ma oparcie w art. 636 § 1 kpk oraz art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych.